

Вятжра. — (Обръща се на всички страни). Кой ме вика? Кой ме вика?

Дядо Мраз. — Аз те извиках, братко, да ми помогнеш, защото съм изгубил малко от силата си. Духни с всички сили в меха, нека духне северен вятър, нека снеговете и ледовете да се стегнат и да заблестят с брилянтите си. Нека се натрупат облаци, да не позволяват на слънцето да погледне тука. Трябват ми вихри и бури, за да разгоня децата на слънцето, та да може измъчената земя да спи под снежната си покривка.

Вятжра. — Твоята власт се свърши — върви през гори и води. Нямах вече сили, върви там, където е вечна нощ. Стани и върви към твоите ледени порти. Не искаш ли? Ще те изгони вятър в вятъра и вятъра в вятъра. (Обръща меха към него и духа с всички сили).

Дядо Мраз. — О-й, йой! О-й, йой. Стой въртоглави, стой, ще се стопи кожуха ми; как ще се върна в родината си без моите украшения и без короната си?

Лжците. — Вземи си короната, светли господине, върви там, където зимата живее.

Вятжра — (Излиза напред, свири в рога, после пее). Ласкава, пеяща царица-пролет, пролетен лжч изпраша тук. Нека зацарува добра и светла, пълна с любов!

Слънцето. — Нека изчезне от земята и студ, и болка, и плач, и глад . . . Върви си, Дядо, защото взимам меч (Хваща меч).

Лжците. — Взимаме стрелите, златните стрели. Бягай, бягай от тука.

Дядо Мраз. — Оси досадни, чакайте да си поставя короната, да се наметна с белия си разкошен кожух. Нека дойде шейната, впрегната с елени, да ме отнесе в моето ледено царство.

Вятжра. — Духайте мехове, духайте, издухайте студа, раздухайте младия живот, красотата и радостта на света. (Всички обикалят дядо Мраз. Вятжра духа в меха, Слънцето го заплашва със златния си меч, лжците хвърлят върху него стрели. Дядо Мраз, сгърбен, избягва. На сцената влиза Пролетта с ясно-зелена дреха,